

★ ★ ★	ท ๑๖/ผ.๕
-------	----------

๙. แดงโมเป็นผลไม้ มีทั้งผลกลมและผลรี
มีรสหวาน มีทั่วทุกภาคของประเทศไทย

แดงโมปลูกมากที่ไหน

ก. ภาคเหนือ

ข. ทั่วประเทศ

ค. ภาคใต้

๑๐. คำราชาศัพท์ที่ใช้กับใคร

ก. กษัตริย์

ข. ประชาชน

ค. พลเมือง

★ ★ ★	ท ๑๖/ผ.๕
-------	----------

แบบทดสอบหลังเรียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖ นิทานพาเพลิน **ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓**

คำชี้แจง เขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าคำตอบที่ถูกต้อง

๑. ข้อใดเป็นคำสุภาพของกล้วยบัวชชี

ก. นารีจำศีล

ข. กล้วยเปลือกบาง

ค. ขนมนบัวสาว

๒. อ่านนิทานได้ประโยชน์อย่างไร

ก. สิ่งต่างๆพูดได้

ข. รู้จักสัตว์ต่าง ๆ

ค. มีคติสอนใจ

๓. พระชนนี หมายถึง

ก. พ่อ

ข. แม่

ค. พี่

๔. คำราชาศัพท์ใดหมายถึงใจ

ก. พระใจ

ข. พระทัย

ค. พระเกศา

๕. ข้อใดเป็นคำราชาศัพท์

ก. พระพุทธ

ข. พระเครื่อง

ค. พระหัตถ์

๖. ข้อใดปฏิบัติถูกต้องในการฟังและดู

ก. ดูเฉพาะการ์ตูน

ข. ฟังเพลงอย่างเดียว

ค. ฟังและดูอย่างหลากหลาย

๗. ใครมีมารยาทในการฟังและดู

ก. น้อยส่งเสียงโห่เมื่อไม่ชอบ

ข. นิดไม่พูดคุยเสียงดัง

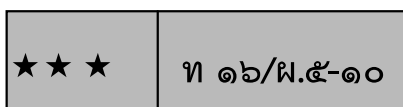
ค. นุชเดินไปเดินมา

๘. ประโยชน์การจับใจความสำคัญ คือ ข้อใด

ก. เข้าใจเรื่องได้ดี

ข. อ่านได้เร็ว

ค. จำได้แม่นยำ

ใบงานที่ ๑๐

เขียนนิทาน

คำชี้แจง เขียนนิทาน ๑ เรื่อง

นิทาน

เรื่อง

This image shows a full page of white paper with horizontal dotted lines. The lines are evenly spaced and run across the entire width of the page, providing a guide for handwriting practice. There are no margins, text, or other markings on the page.

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

วันต่อมาโขลงช้างได้มาเล่นน้ำอีก ใกล้ถึงเวลาค่ำ กระจายหัวหน้าไป
 แอบซุ่มบนภูเขา ใกล้ทางที่โขลงช้างเดินผ่านมา ซึ่งดวงจันทร์กำลังขึ้น
 พอดี เมื่อโขลงช้างเดินมา กระจายยืนตรงดวงจันทร์แล้วพูดว่า “หยุดนะ!
 ช้างเเกรทั้งหลาย พวกเจ้าไม่รู้จักเกรงกลัวพระจันทร์กันบ้างเลยนะ บังอาจ
 ล่วงล้ำเข้าไปในหนองน้ำที่ข้าคอยดูแลอยู่ หรือพวกเจ้าไม่ยอมมีชีวิตอีก
 ต่อไปแล้ว” ช้างได้ยินดังนั้น รีบถาม “ท่านเป็นใคร ท่านมาจากไหน”
 กระจายตอบ “ข้าคือผู้รับใช้พระจันทร์ ท่านสั่งให้ข้ามาเตือนพวกเจ้า เอา
 เถอะพวกเจ้าทำผิดครั้งแรก ข้าจะยกโทษให้ หากขึ้นยังดื้อรั้นลงไปหนอง
 น้ำอีก พระจันทร์จะลงโทษพวกเจ้า” ช้างกลัวรีบพูด “ขอโทษจ้ะ ถ้ารู้ว่า
 หนองน้ำเป็นของพระจันทร์ เราจะไม่ลงไปเลยจ้ะ พวกเราจะรีบไปจากที่นี่
 เดียวนี้ ขอโทษอีกครั้งจ้ะ” ตั้งแต่นั้นมาโขลงช้างก็ไม่กลับมาอีกเลย
 กระจายได้อยู่อย่างมีความสุข ไม่มีใครมารังแกอีก

นิทาน

เรื่อง กระต่ายสอนช้าง

ยังมีกระต่ายฝูงหนึ่ง อาศัยอยู่ใกล้หนองน้ำใหญ่แห่งหนึ่ง พวกมันเที่ยวหากินอยู่ใกล้ ๆ บริเวณนั้น ตลอดระยะเวลาที่อาศัยอยู่ตรงนั้น ฝูงกระต่ายไม่เคยได้รับอันตรายจากสัตว์ร้ายใดๆ เลย วันหนึ่งมีโขลงช้างเข้ามาบริเวณหนองน้ำ ช้างไล่กระต่าย “ถอยไปๆ เกะกะจริงๆ เจ้าพวกสัตว์ตัวจ้อย ยังไม่ไปอีก ยังมามองหน้า เดียวโดน” กระต่ายวิ่งหนีทันที “ว่า ใจร้ายจัง” ช้างเล่นน้ำกันอย่างสนุกสนาน “น้ำเย็นจริงๆ เลย วันหลังกะมาอีกนะพวกเรา” ฝูงช้างลงน้ำทั้งกินทั้งอาบกันอย่างสนุกสนานจากนั้นก็ขึ้นจากหนองน้ำ เดินกลับเข้าป่าลึกไป

กระต่ายทยอยกันกลับมาที่ละตัว สองตัว กระต่ายปรึกษากัน “ทำกับพวกเราอย่างนี้ได้ยังไง เรามาอยู่ที่นี่ก่อนนะ” “เราต้องฝึกกำลังต่อสู้กับฝูงช้างให้ได้ วันนี้เราโดนรังแกแค่นี้ แต่วันหลังเราอาจโดนรังแกมากกว่านี้” “พวกเราตัวเล็กแค่นี้จะสู้รบกับช้างทั้งโขลงได้อย่างไร ฉันว่าเราหนีไปดีกว่าเป็นวิธีที่ง่ายและดีที่สุด” “เดี๋ยว ๆ พวกเราจะไม่หนี การหนีไม่ได้ทำให้ปัญหาหมดไป ข้าจะคิดวิธีจัดการ”